

wōtsime tedda hõlaštuse pārrast wāsto, an-
sime temmale sūa ja juu, et piddi meie jure
jāma; agga ta kaddus jálle árra, et Wenne
rahwale arro wia mis temma siin kuulnud
ja nāinud ja kuida kōige ennemine meile kahjo
wōib tehha. Temma on siis üks Wennema
pioon ehk fallaja kuulja ja nōuan, et temma
peab rasket surma surrema!"

Kolmas kaebaja aštus ette ja útles: „Siin
on veel üks wenne peolik, kes minno kāest
ladal kaks hobust oštis ja minnule wāssegä
seggatud kuld rahha andis ja nōuan, et tem-
ma peab trahvitud sama!"

„Meie olleme nende kolme kaebaja suust
kuulnud," útles Kahn, „mis sūd nemmad tei-
nud" ja kāskis need wangid ette tua ja útles:

„Selle pühha warrese, selle tānna pāewase
jummale nimmel wannume meie, et meie mitte
enne mahha ei istu, egga rahho ei anna, kui
meie kaebajad olleme rahhule fulgenud ja wan-
gid omma ðigust kātte sanud!"

Need wiis eßimest tunniastid ful, et nem-
mad Sirkessi sugust, agga Musko liñna kohto

lābbi wāggise Wenne wāde tenistusse on sun-
nitud sanud.

„Üks kinni pūütud lind", kōstis Kahn, kui
ta piisut lahti ja mahti saab, lennab jálle
omma sündind metsa sisse!"

Kōik úmber seisjad jáid waid ja ootsid
wiimse otsuse peále.

Nūud útles Kahn: „Pühha olgo meie war-
res, kes omma walgust meie peale wālja wal-
lanud! Hundid ei wehkle mitte hundidega, nen-
da ei pea Sirkessid ka mitte Sirkessidega wehk-
lema. Need innimesed, kes omma wendade
wāsto sōddiwad, et neid orjaks tehha, nende
peale tulgo surm! Lass' Musko rahwa peale
kōik willetsus tulla, mis ial ma peal wōib
olla, nende rukki pōldo rikkuda ja kōik wilja
åwwitada ja must kātk neid surmata. Ja teie,
kes nende nōus olete olnud, peate wahhe teiva
otsa aetud sama ja meie kohto mōistmine peab
neid, kui kōige kāngem kōue mūrriştamine
árra purrustama!"

Nūud tödi se eßimene Wenne peolik ette
ja Kahn útles sellele temma trahwi ette: „Tem-